к. 42, 5 (XLVIII)
инв. № 1232

~~отъ Ваше бояре Бело~~
~~това или село~~

Извуръ не клаче
ехли клонаци

Что ли не пеане
извуръ по дрвье
Что ли не трстне
лисцеръ по цвъте

Колки е тъга могили
Колки е тъги хълмове
що значат горъ камене

—

Сами ли другре дъвъ лайтъ
Дали по сврто на годъха
~~и подъ чина~~ ~~годъ хи~~ прицгени
въ Зелишка дол-не дъхъ
почалъ
~~ни и зна~~ на си ти виждам
когато велика Чинчица
Момиче, нчина — съ чрезъ
когато младежкиятъ милъ
обсъвание надежда мъдъ
Крайтъ ачеш разлъки дъха
Зъгъ надежди прелъсъ
съ тъжкъ прицгени хъдъ
ли сиъ си бъдне го, вече лъкъ
почина всичкъ Чинчица
сега сърце изнеси пъчувъ
сръцъ се кръ лисого агло
кръ гроба дъго все мирува
свъгови грижи ловъко го

—

Наше село

Хубавото наше село,
Колко ми е болно мило!
Къде да ида, да кажа
Къде да ида, на кого
Къде по редовете на народа
Срепосрещнат гледачки
школата
Черкалчи учителката
за праздник на хорото
и момчета и мъже
прочетени

Отъ Бащина ме отдъли
За малко време съдба злочеста
подтикна ме далеко ме
И Кога
Отъ Бащин дъмъ ме удали

Ви Кичи Бъдъ балкански
Дали пъ
Кога ще да видя
Кога подъ сянки бъдъ
ще срещна Бъгрит водовлаек
ще видя. — Ясен Дъжд

Ясен ли на Конче Дъмъ
~~Ясен ли~~ ~~Бащина~~ ~~страна~~
Ясен ли младо Трокче
Кръвъ Кръвъ
Ясен ли Бащина страна
Прицгно мами ~~ва~~ сърце въ страда
Мерду Зелени гори
Дъ' сладко Дъмна прогулка
Въ' отъ студени извори
Въ ~~ръцъ~~ на Кичер. Кичи
Колко Чинчица е наший дъмъ

За Зъгъ ви гори Кандило
на ~~гроб~~ гъдъ дъвъ
Сръцъ се
Спомен
Надъ ка е Бъдъ
и тъжно
Дъ' ~~ме~~ не мъ съ Чинчица

ГРАДСКИ АРХИВ СОФИЯ